

3497 2den Beh. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871. 3498

Grund til Bestyrelse af, at det er rigtig, hvad Udvalgets Fleertal allerede ifjor tænkte, og som man nu iaar agter at foreslaae at vende tilbage til. Om man end maatte indromme, hvad der fra ærede Medlemmers Side er blevet paastaet, at det vilde være heldigere for os at faae bygget eet stort Vandserfrib end to mindre, saa maa det dog erindres, at det ikke er nok at have et saadant stort Vandserfrib, men det gjælder tillige om at faae det, naar det skal bruges, tilstrækkelig fyldestgjørende ført og commanderet. Nu vil jeg bede de Herrer at opfatte i bedste Mening, hvad jeg har at sige. Jeg har ikke mindste Tvivl om, at de Mænd, som hos os ville komme til at commandere et saadant Skib, have baade den Sømandsdygtighed, den øvrige Officersdygtighed og det Mod i enhver Henseende, som horer til for at føre et saadant Skib paa en fuldkomment forsvarlig Maade; men, mine Herrer, det kan dog være, at Sagen vil have sin Betænkethed for os. Naar jeg seer hen til og henter min Erfaring fra, hvad vi saae i sidste Krig, vil jeg gjøre opmærksom paa en Ting, som paa ingen Maade skal tjene til nogen Forleinselse for vore Søofficerer. Det er den, at de — rimeligviis som Følge af de Indtryk af den mindre heldige Periode for vor Søforsvar, som vi have havt omtrent siden Aarhundredets Begyndelse — have faaet en Egenkab, som i og for sig er meget priselig, nemlig at være forsigtige med Hensyn til det dem betroede Materiel. Det er en Egenkab, som er meget priselig, og navnlig for en lille Magt er det af allerstørste Bigtighed at faae den anvendt; men jeg siger, at den maa være parret med noget Andet, nemlig med den Gyne, i rette Dieblik at kunne bryde denne Forsigtighed og benytte Skibet saaledes, som Tanken har været. Det har stillet sig for min Betragtning, som om det navnlig i den sidste Henseende har vilst sig at være forbundet med nogen Vanskelighed for de commanderende Søofficerer at handle, og det ikke ved een Leilighed, men ved

flere af de større Leiligheder under sidste Krig. Sagen er jo nu den, at jo flere Skibe vi have, jo større en Deel hvert enkelt Skib udgjør af Landets hele Søforsvar, desto stærkere bliver denne Fornemmelse hos vore commanderende Officerer. Den Officer, der fører et Skib til en Værdi af 2 Millioner Rd., har en Fornemmelse af, at han fører et Skib af en saa umaadelig Værdi, at han bliver holdt mere tilbage fra at benytte det i det Dieblik, hvort det skal og bør benyttes. Derfor er det under den nuggældende Periode en særlig vanskelig Sag for os at indlade os paa, indtil andre Synsmaader ere komne frem, at tilveiebringe et Skib af en saadan Vætskaffenhed som det her nævnte. — De Herrer ville altsaa see, at, forsaavidt som Ministertiets Forslag efter sin Ordlyd gaaer ud paa at omgjøre den ifjor fattede Beslutning, saa at vi istedetfor et Skib til 1,800,000 Rd., som skulde sættes under Bygning, skulle have eet eller to mindre Skibe til et samlet Beløb af indtil 1 Million Rd., saa har denne Beslutning ikke Andet end maattet finde fuldkommen Medhold hos Fleertallet af Finantsudvalget. Spørgsmaalet er nu altsaa, hvad Meningen er med at bygge disse Skibe, som nu ere foreslaaede. I den Henseende har, jeg troer, det overveiede Fleertal af Udvalget været af den Mening, — det er nemlig blevet udtalt i Betænkningen og er ikke blevet modagt, — at det vilde være for tidligt for Dieblillet at træffe nogen Afgjorelse om en ny Retning i vort Sømateriel. Jeg skal derom ligefrem sige, at vi troe for det Første, at det er en Sag, som fortjener en meget modnere Overveetelse, end den vil kunne faae under de Forhold, hvorunder den er fremsat. Sagen har været forhandlet af den ærede Minister med Finantsudvalget. Den kommer ind her, uden at der foreligger det Mindste skriftligt, og Thinget skal da forhandle og afgjøre den i to Møder. Dette gaaer slet ikke an i en saadan Sag. Men ikke nok dermed; jeg tør sige, at man ikke kan afgjøre denne Sag, før den har været